

Låt oss tänka på konsekvenserna av vad vi gör ? Nicaragua

Medan krisen i Nicaragua intensifieras och de globala medierna, människorätts- industriella komplexet och de som traditionellt motsatt sig Nicaraguas självständighet växer allt starkare, så har jag blivit förvånad över reaktionen hos en del människor som jag trodde var till vänster eller åtminstone solidariska.

Låt oss göra en kort återblick:

1979 besegrade ett väpnat uppror, med Sandinistfronten i ledningen, Somoza-dynastin. Denna hade förtryckt det nicaraguanska folket i 45 år och under denna tid rövat till sig folkets egendomar. Under de första tio åren förde Sandinistregeringen en icke-allierad utrikespolitik och inrikes utvecklade den ett pluralistiskt politiskt system och en ekonomi med en blandning av privat- och statsägt. Något som befrielseologer kallade för "det bästa alternativet för de fattiga."

Trots kriget gjordes stora framsteg i ekonomin, social rättvisa och inom hälsovård och utbildning.

När Ronald Reagan blev president i USA 1981 startade han ett krig genom ombud. USA lät utbilda och finansiera medlemmar i Somozas fruktade Nationalstyrkor. Samtidigt satte Reagan igång ett ekonomiskt krig för att hindra Nicaragua från att återhämta sig från kriget och Somozas girighet. Efter närmare tio år av krig och ekonomisk kris var folket utmattat och röstade för koalitionen den enade nicaraguanska oppositionen UNO, i vilken USA finansierat och föst samman 14 olika partier. Folket ville ha fred, men fick ännu mer ekonomiska problem under de tre följande USA-stödda nyliberala regimer vilka systematiskt monterade ner det som Sandinistrevolutionen byggt upp. Ingen av dessa nyliberala regimer uppfyllde de mest elementära krav på demokratiska val.

2006 hade nicaraguanerna fått nog av lidandet under nyliberalismen och återvalde Daniel Ortega som president. Hans första åtgärd var att avskaffa skolavgifter, vilket gjorde det möjligt för 100 000 fattiga barn att börja skolan. Denna reform följdes snabbt av gratis hälsovård i ett robust system som behandlade patienter snarare än att bara skriva ut recept till fattiga människor som ändå inte hade råd med dem. Jordbrukssektorn vitaliserades, vilket drog hundratusentals människor ur förnedrande fattigdom, särskilt kvinnor och barn.

Det fattiga Nicaragua blev ett av de första länderna i världen som uppnådde FN:s millenniemål att halvera fattigdomen med hälften till 2015. Under tiden har Sandinistregeringen under Ortega uppnått en långvarig ekonomisk årlig tillväxt på 5 %. Ekonomisk stabilitet har uppnåtts genom den berömda Trepartsmodellen i vilket fackföreningar och storföretag förhandlar fram löneökningar av minimilönen halvårsvis. Regeringen lägger sig bara i ifall fack och företag inte kan komma överens. Världsbanken, Internationella Valutafonden och EU hyllade Nicaragua för avsaknad av korruption och effektivt utnyttjande av lån och bistånd. Kvinnornas deltagande i offentlig och privat verksamhet förde Nicaragua till en topposition bland de fyra länder i världen med högst jämlikhet mellan könen.

Daniel Ortega omvaldes demokratiskt med ökande marginaler ytterligare två gånger. Den tredje gången var 2016. När våldsamheterna bröt ut 18 april hade Ortega de högsta opinionssiffrorna i Latinamerika och Karibien enligt opinionsundersökningarna. Och jag kanske borde nämna att Nicaraguas lokalt baserade polissystem studerades av polismyndigheter i hela världen på grund av att det var berömt för sina goda relationer med lokalsamhället.

Nu ska vi fås att tro att allt detta ändrades 18 april när regeringen deklarerade nödvändigheten av att reformera socialförsäkringssystemet så att det skulle bli ekonomiskt hållbart. Ändringar som var långt mindre smärtsamma för pensionärer än de som landets storföretag och Internationella Valutafonden ville införa.

Vi ska fås att tro att den nationella polisen, som sedan de 39 år sedan Sandinistrevolutionen segrade, inte undertryckt folket, plötsligt inte skulle vara annorlunda än den mordiska polisen i grannlandet Honduras.

Vi ska fås att tro att Daniel Ortega är en diktator när han valts demokratiskt, med ökande marginaler varje gång, i val som inte någon respekterad internationell institution hävdar annat än att det varit folkets vilja.

Vi ska fås att tro att Ortogafamiljen är lika korrupt som Somozaklanen, samtidigt som bilaterala och multilaterala långivare hyllar Nicaragua för dess effektiva användning av lån och bistånd, samt den uppenbara höjningen av levnadsstandarden för de fattigaste.

Aktivister i Europa och USA; när vi börjar använda vokabulären från New York Times och Fox News, då är det dags att fråga oss själva vems intressen vi är solidariska med. Vill vi verkligen bidra till att kasta allt detta på soptippen?

Alla nuvarande och tidigare immigranter från USA och Europa som jag pratat med är överens om att det skulle vara en fullständig katastrof om Ortogaregeringen skulle tvingas bort från makten, ifall det inte sker genom demokratiska val. Så varför, frågar jag mig, är det OK för dig att genom dina inlägg, bloggar och delningar på sociala media försöka bidra till just den katastrofen?

Jag talar inte om för nicaraguanerna vad de ska säga eller göra. Jag talar till dem som liksom jag är av europeiskt ursprung, oavsett om de befinner sig i, eller utanför, Nicaragua. Du kanske har levt här länge nog för att anse att du har rätt att ha en röst i debatten. Men då är det ditt vita privilegium som talar. Du kommer inte att bli lika påverkad av det som händer som dina nicaraguanska grannar. Du har åtminstone plikten att visa att våra hemländer genom sitt agerande förvärrar Nicaraguas nuvarande plågor och du behöver tänka igenom ditt eget agerande för att försäkra dig om att du inte bidrar till att uppfylla Imperiets önskningar.

Vi från ?Jag Främst?-världen är skyldiga till vad våra regeringar gör. Att visa på vad de gör, och opponera sig mot vad de gör, är vårt uppdrag. Nicaraguanernas uppdrag är att avgöra vad för sorts land de vill skapa. Vi kan dela deras sorger och glädjeämnen, men vi kan inte göra jobbet åt dem.

Chuck Kaufman, Resumen Latinoamericano 180606

<http://resumen-english.org/2018/06/lets-think-about-the-consequences-of-our-actions/>